

Balaton-parti változatok

SIRÁLY

*Egy suhanás,
egy zuhanás
s csőrében ott a zsákmány;
elül a hullám
s az égre felvonul lám,
mint szokott a szivárvány.*

SÍRKÖVEK

*Az embert a múlás szele sodorja,
de megmarad, őrzi magát a kő;
az ember szabad, bár a halál foglya,
a kő fogoly, vásítja az idő.*

*Foszló emlékeket
idéznek málló sírkövek.*

*Az élet is, a kő is folytatódik,
az egyik a másik nyomait őrzi;
forró kövön napoz a rebbenő gyík,
a lét egyszerre illanékony, ősi.*

HALÁSZOK

*Töfög a kis motoros,
kötél feszül, jó szoros,
kiterül a háló;
húzzad, ha kell egyedül,
— inad, izmod megfeszül —
akár az ígásló.*

*Ha sikerül a fogás,
mehet haza a halász,
otthon is van dolga; —
zaj aztán nem hallatik,
némán lebeg a ladik
lengő nyugalomba.*

NÁDAS

Tavasszal zöld a nádas,
akár a zsenge sás:
vízfestményen könnyü-lázas
halk festék-csordulás.

Az ősz arany királyi
palástja leng a vizen,
szólnak örült furulyái,
velük a tél üzen,

Nyáron édes bűvőhely
fennakadt csónakon;
nincs kivetnivaló benn,
hogyan odabujdosom.

s jönnek toló-kaszával
a jégen a nád-aratók;
lehull rejtek-hazám, jaj! —
az élet előrevalóbb.

ÉLŐ KÖZÉPKOR

Vékony volt a templomfal:
támogatták támfallal
s megállt sok századot.

Kapuján Szűz Mária
kigyó fejét tapodja:
vigyáz a világra.

Nádtetejét cserépre
módosabb nép cserélte,
tornyot is rakatott.

Régi szentek imádják
Jézus-anyja Máriát,
ki világ virága.

MAGYARI BENIGNA IMAKÖNYVE

Pálosok éltek az erdő mélyén, böjttel, imával
megszaporítani a test kínjait, áldozatát.
Szép kódexeket írtak, a hártját feldisziplették:
ékesen őrizze így magyarul az imát.
Dúlt lelkén vágyott könnyíteni véle Benigna.
Ráfért: élete vad gazság volt, csupa bűn.

BETYÁRSÍROK

Raboltak? Lázadtak is a betyárok:
nekik szántak akasztófát, derest,
s ha nem jutott sírjukul csak az árok,
emlékük őrzi nóta, kő, kereszt.

EGY VÉN HÁZRA

*Fújta a szél fújta
szegény jobbágy házát,
tüskebokor megszaggatta,
talpát tarlóok rágták.*

*De ő visszavágott,
hol tréfát hol átkot:
mit ő le nem szakaszthatott
szakasszák le mások!*

*Az ördögöt fogta,
zárta tökkolopba, —
mi is azzal játszottunk még
kisgyerekkoromba.*

A HELIKONI GRÓF

*Kifosztott országába bukott király:
Keszthelyre úgy tért még haza Festetits,
kiben korának Gényiussa
szólt, hogy a rabságot lerázza,*

*amelyben görnyedt akkor az elmaradt
szegény, paraszt-nemes, elbusúlt betyár,
a parttalan vizek, nagy erdők,
puszta mezők fia: dúlt magyarság.*

*Emelt hát könyvtárt, épít iskolát,
hajót, hidat jót s rendezte ünnepet,
hogy egyetértő ész növelje
csinosodását nemzetünknek.*

A ZALA TORKOLATÁNÁL

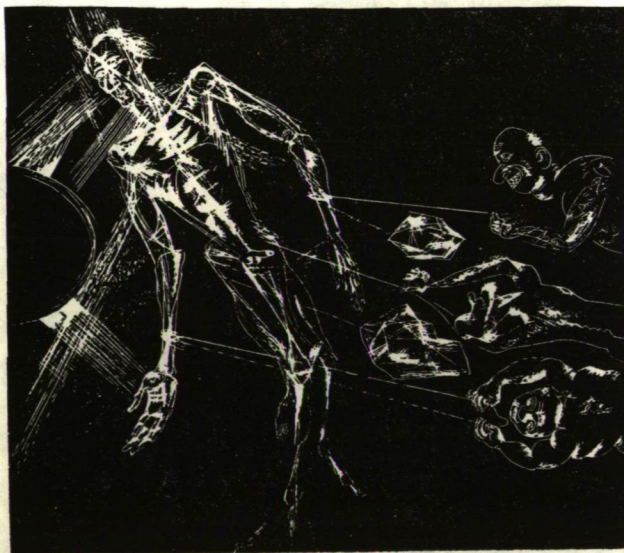
*Ó
civilizáció!
Megszabályoztad
a Zalát,
gátak közt hozhat
iszapot, minden rosszat, —
nincs hol lerakja sarát.*

BÍRÓ MÁRTON ARCKÉPE ELŐTT

*Ha csüggedtek, gondolatok Bíróra!
Sárviskóból hágott fel Veszprém
püspöki székébe s egy fél országot
megrakott derék épületekkel.
Konok magyarként összekülönbözött
káptalanával, Sümegre tette át
székhelyét s plébániatemplomát
Maulpertsch mesterrel pingáltatta ki.
Ott ül ma is a kóruson,
helyi kisurak veszik körül,
lábtól a Mester udvari díszben.
Bölcsen néz le reánk a pásztor;
azt tanítja, a hazai nyáját
hazai módra kell terelni.*

MAGÁNYOS KOMP

<i>Búcsúzva is szép a komp,</i>	<i>se jár,</i>
<i>a kikötő;</i>	<i>s lábujjhegyen</i>
<i>elnémult a kolomp,</i>	<i>megyen</i>
<i>egyetlen sirály</i>	<i>halk szél szárnyán az idő.</i>

PLUGOR SÁNDOR METSZETE